

عنوان مقاله:

تعیین نیاز آبی و ضریب گیاهی زعفران (*Crocus sativus* L.) با استفاده از روش لایسیمتری در اقلیم خشک-کویری بیرجند

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های زعفران، دوره 8، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سعید قوام سعیدی نوقابی - دانش آموخته کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی گروه علوم و مهندسی آب دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

عباس خاشعی سیوکی - دانشیار گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

حسین حمای - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

علی شهیدی - دانشیار گروه علوم و مهندسی آب دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

مصطفی یعقوب زاده - استادیار گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

زعفران گیاهی متعلق به خانواده زنبقیان، علفی، چند ساله و نیمه گرمسیری است که کشت آن در استان خراسان جنوبی از اهمیت بالایی برخوردار است. با توجه به اهمیت مقدار آب آبیاری در عملکرد زعفران، این تحقیق به منظور تعیین نیاز آبی زعفران در سال زراعی ۱۳۹۷-۹۸ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند انجام شد. برای اجرای این طرح از شش مینی لایسیمتر استفاده شد که سه لایسیمتر به محاسبه تبخیر-تعرق پتانسیل گیاه مرجع (چمن) اختصاص یافت و در سه لایسیمتر دیگر گیاه زعفران کشت شد. آبیاری هر کدام از واحد های آزمایشی بر اساس ظرفیت زراعی و به روش اندازه گیری رطوبت وزنی اعمال گردید. بر اساس نتایج بدست آمده از معادله بیلان آب، میزان تبخیر-تعرق پتانسیل گیاه مرجع و زعفران به ترتیب برابر ۸۱/۱۱۳۸ و ۱۲/۷۶۴ میلی متر بود. طول مراحل مختلف رشد گیاه زعفران شامل مراحل ابتدایی، نمو، میانی و انتهایی به ترتیب برابر ۳۰، ۵۰، ۵۵ و ۶۵ روز بدست آمد. در نهایت، بر اساس روش FAO، نمودار تغییرات ضریب گیاهی ترسیم شد و میانگین ضریب گیاهی در مراحل چهارگانه رشد گیاه به ترتیب برابر ۴۸/۰، ۸۴/۰، ۲۷/۱ و ۳۷/۰ حاصل گردید. همچنین اثر مراحل چهار گانه رشد گیاه بر تبخیر-تعرق پتانسیل گیاه مرجع، زعفران و ضریب گیاهی معنی دار بود ($P \geq 0.01$).

کلمات کلیدی:

بیلان آب، تبخیر-تعرق پتانسیل، مراحل چهارگانه رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1203634>

